

Tilburg, 12 februari 2004

Moeder,

Het gaat niet goed tussen ons de laatste tijd.

Jij lijkt te denken dat dat hoort bij mijn ziektebeeld. Misschien doet het dat ook wel, maar ik ben al weken boos op jou. Ik probeer het te onderdrukken, maar dat kan ik niet meer.

Mijn belangrijkste bezwaar tegen jouw gedrag is dat gestook tegen Harrie. Gedurende 4 eerdere manische perioden zat ik klem tussen jou en Kees. Dat eeuwige gevit op Kees. Tijdens het bezoeken zat ik tussen jou en Kees in. Jullie konden elkaars bloed wel drinken. Ik zat er tussen. Misschien heb je toen ook gedacht dat alles wat je deed en zei goed bedoeld was. Nou, het is niet goed gevallen. De eerste keer dat ik een episode had heb jij er onder meer ervoor gezorgd dat Kees bij mij uit huis moest. Daar hebben zowel Kees als ik nog minstens een half jaar over gedaan om daar overheen te komen. Het was stom van ons om ons dat aan te laten praten. Tijdens mijn ziekenhuisopnamen daarna was het niet veel anders. Kees kon niets goed doen. Kees was een makkelijke prooi. Hij zoop.

Nu is het dan Harrie. Hij moet zich van jou allerlei commentaar en onbeschofte opmerkingen laten welgevalen. Harrie gaat te laat naar bed. Harrie eet vegetarisch, waardoor ik niet genoeg ijzer in mijn bloed zou hebben. Harrie zit tot 's avonds laat maar wat te frobelen achter zijn computer, Harrie zou mij geen rust brengen; Nee, dan Kees; die ging tenminste als ik manisch was gewoon in de kroeg zitten. Kortom: nou is het weer Harrie die niets goed kan doen. De hele tijd stoken. Denk je dat ik daar rustig van word? Geef die jongen een kans zeg; het is de eerste keer dat hij meemaakt dat ik manisch ben. Hij heeft het al moeilijk genoeg met mij zonder dat er iemand steeds commentaar op hem geeft. Harrie heeft zeker zijn fouten, maar die los ik graag zelf met hem op. Daar heb ik niemand bij nodig.

En dan jouw eigen gedrag; alsof dat zo rustgevend is; jij bent zelf harstikke druk; je bent verschrikkelijk dominant en zit aan een stuk door te preken. Ik vind jou echt geen leuke moeder meer.

Ik vind dit alles echt niet fijn meer en wil dat het stopt. Ik snap dat gestook niet. Waar is dat voor nodig? Dat zou ik wel eens willen weten. Wat is daar de bedoeling van? Ik wil het niet meer; ik wil dat je daar mee ophoudt.

Voor wat betreft het poetsen; ik dank jou voor het poetswerk. Maar ik wil het in de toekomst zelf doen; ik ben een volwassen vrouw van 42 jaar; ik ben heel goed in staat om mijn eigen huis te verzorgen; jij HOEFT het ook niet te doen; je hebt in je leven genoeg gepeetst.

Ik geloof graag dat jij te oud wordt en er niet meer tegen kunt als ik ziek word. Ik kan ook niet meer tegen betuttel. Ik doe van alles om niet ziek te worden, maar ik heb het niet in de hand. Harrie heeft het nu 1 keer meegemaakt. Ik vertrouw erop dat hij ook in de toekomst mijn ziekte best kan begeleiden. Ik hoop dat dat jou ook ontlast.

Het lijkt me goed om elkaar eens even een poosje niet te zien. Dan kan alles eens bezinken en kan ik rustig in mijn eigen huis tot mezelf komen en mijn normalen leventje weer oppakken.

Wil je de papieren van het RIO naar mij opsturen; dan kan ik dat afwerken?

Groetjes,